

KRAJSKÁ POSTUPOVÁ PŘEHLÍDKA VENKOVSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ „JOSEFODOLSKÉ DIVADELNÍ JARO 2009“

DS Scéna Libochovice uvádí dvě aktovky Michaela Frayena „Dva z nás“

Překlad: Petr Zelenka
Režie: Eva Andělova
Hudba: Olivier Messiaen, Bill Halley
Zvuková spolupráce: Jiří Dědourek, Jaromír Tlustý
Kostýmy a masky: Olga Psotová
Scéna: Milan Hrzán
Inspice: Marcela Tlustá

SLOVO O HŘE

Obě aktovky jsou věnované „tajemství“ života v páru. V první z nich jsme svědky počátku vztahu samostatné ženy a mladého idealisty. Něžnost, kterou v sobě probudí, je velice křehká....

Druhá aktovka je volným pokračováním prvního příběhu. Manželé o 15 let později pořádají pravidelný večírek a v prázdnotě takové maloměstské společenské události se stávají stejnými „Číňany“, jako všichni ostatní.

DS FRK Nová Ves nad Popelkou uvádí veselohru se zpěvy „Zlý duch Lumpacivagabundus aneb Ludrácký trojlístek“

Hra je o sázce vládců dobra a zla – Štěstěny, Lásky s Vagabundusem. Trojlístku ludráků postaví do cesty štěstí a lásku, ale také léčky a pasti. Kdo zvítězí? Veselohru, kterou uvidíte, bychom mohli uvádět jako operetu, protože je protkaná spoustou písní. Tato hra je o nás, o našich duších, o tom, že bychom rádi byli třeba někým jiným, lepším, krásnějším, bohatším. Naše hra je tak trošku pohádkou, trochu dramatem, tak trochu hodně veselá. A špetku smutná. Najdete v ní trochu zamyšlení, kopec smíchu. Třeba se v ní najdete vy sami...

Hrají:

Zdeněk Relich, Libor Zikeš, Pavel Špidlen, Jiří Bříza, Kateřina Mrhalová, Radmila Makovcová, Slávek Vejnar, Nad'a Konopáčová, Jitka Krejčíková, Jaroslava Mikulová, Lidmila Mrázková, Michaela Relichová, Kateřina Kuntová, Jaroslav Koucký, Stanislav Ševců, Jaroslav Mikule, Jakub Relich.

Hudební doprovod Pavel Hrdina
Dramaturgie L. Mrázková, I. Nosková, R. Makovcová
Kostýmy Marie Rohlenová
Masky Dagmar Horká
Světla Jaroslav Mikule
Scéna Nataša Kalousková, Pavel Špidlen
Choreografie Jana Polzerová
Text sleduje Marie Rohlenová
Hudební režie Miroslav Pěnička
Režie Ivana Nosková

Pojďte se s námi vrátit v čase, pojd'te se s námi bavit a smát.

Za DS FRK Ivana Nosková

Za podpory Ministerstva kultury ČR, Obce Josefův Důl, KÚ Libereckého kraje a manželů Verhoefových.

Redakce Kukátka: Hanička Dohnalová, Radim Podrazký, Karel Stuchlík, Roman Šťastný <http://www.divadlojosefuverdul.cz>

SOKOL DS Bozkov „ŽENSKÝ BOJ“

Režie: Jiří Doubek nar. 24. 8. 1974 v Bozkově.

Toto představení je jeho první. Režie se ujal po smrti p. Vr. Ouhrabky s tím, že mu bude nápomocen celý soubor. Jinak je to mladý talentovaný herec, který v souboru účinkuje již minimálně 10 let. Do budoucna je jistě příslibem toho, že za pomoci souboru v Bozkově ochotnické divadlo nezanikne, což je dobré. Jinak je to režisér samouk. Hru, kterou představíme u Vás na přehlídce, jsme vůbec vybrali se záměrem zařadit do souboru co nejvíce mladých herců. Proto hrajeme tuto hru, abychom jim dali možnost. Myslíme si, že záměr je dobrý.

Scéna

O záměrech souboru je napsáno na jiném místě. Scény se po smrti p. Vr. Ouhrabky ujali Jaromír Ouhrabka, Josef Pánek a Dobra Prokopová. Scéna byla přizpůsobena vozidlu, kterým přepravujeme kulisy k jednotlivým vystoupením mimo naši obec. Kulisy jsou vyrobeny pro tuto hru úplně nové a bez nároku na honorář. Jsme si vědomi, že porota na přehlídce bude třeba mít k naší scéně připomínky. Z důvodu, že jsme opravdu divadlo ochotnické a na Vaši přehlídku moc rádi jezdíme, přijedeme i letos i s tímto ...?

Stanislav Doubek, manažer souboru

Mladá haluz divadelního souboru Vojan z Desné v Jizerských horách

Ta haluz znamená soubor téměř samých mladých a jevištních nováčků. Zdeňka Podskalského „Žena v trysku století“ není ovšem komedie, jak praví program přehlídky, ale skládanka šesti příběhů, jak to nazývá soubor. Navíc příběhů ne vždy plně dramatických. Nicméně dává v té řadě menších úkolů hercům šanci. (To nemluvíme o dvou záskocích v přehlídkovém představení.)

V každém případě se Mladá haluz představila sympaticky. Především herci věděli co hrají, věděli, jak by měl vypadat text, a věděli, jak by se měli pohybovat. Že to vždycky podle své představy neprovedli je vinna jejich zatímni nezkušenost. Až se jevištně otlučou, budou méně usilovat, aby „hráli“, a začnou jednat na jevišti s větší samozřejmostí. Budou také méně hrát sólově a ve větší míře se orientovat na souhru.

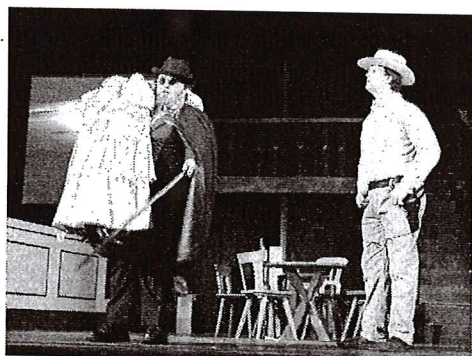
Na vrub režie musíme připomenout výrazný klad ve volbě meziherní hudby zpívané Evou Pilarovou. Problémem zůstává, jak naložit s hudbou, která patří ke scéně: jak zorganizovat přechod meziherní hudby k hudbě scénky a zda je možné se v některých scénkách se této vlastní hudby vzdát. Ve scénické akci zůstává na režii úkol zkorrigovat pointy jednotlivých příběhů tak, aby tvořili zřetelný, vygradovaný a jednoznačný konec. Kolektiv osmi účinkujících vedla v nastudování Vladka Kodousková a vedla jej správnou cestou.

Za porotu J. Hraše

DS Krakonoš Vysoké nad Jizerou LIMONÁDOVÝ JOE komedie Jiřího Brdečky

Druhým představením Josefodolské přehlídky byl LIMONÁDOVÝ JOE v podání Divadelního spolku Krakonoš z Vysokého nad Jizerou. Výjimkou bylo uvedení inscenace na domácím jevišti ve Vysokém, kdy byl vypraven pro část publika a porotu autobus. Toto nezvyklé řešení má své opodstatnění, inscenaci nelze „zmenšit“, a to nejen vzhledem ke stavbě scény, ale také k počtu účinkujících. Režisérka Marie Trunečková vyšla z literární podoby filmového scénáře Jiřího Brdečky, aniž by hledala jakékoli vnější prostředky k úpravám pro jeviště. Naopak, jako hlavní princip zvolila co nejdokonalější převod prozaického líčení, doplněný až útržkovitými promluvami jednotlivých osob. Filmový střih detailů nahradila širokým záběrem s využitím početného komparzu, který v takovém rozsahu na amatérském jevišti bývá skutečně vzácným jevem. Toto vytváření krátkých dialogů, zarámovaných choreograficky propracovanými akcemi sboru s drobnými charakteristickými detaily (chování kovbojů i lehkých žen) je výrazně rytmizováno zdařilou hudební složkou včetně písňových vstupů, mnohdy vtipně doplňovaných projekcí. Vše probíhá v dokonalé harmonii s velkým nasazením všech účinkujících. A především: z jeviště dýchne kouzlo bezprostřední vzájemnosti aktérů, jakého snad lze docílit jen na amatérském jevišti a jež je zřejmě nejsilnějším dojmem pro diváka. Představitel titulní role (Adam Bartoň) pak naznačuje - a spolu s ním řada dalších, ale především Tornádo Lou, Winnifred se svým otcem či sourozenci Badmanovi ad. - další princip inscenace. Předloha, která někdy působí jako parodie (ovšem v době vzniku vlastně český divák moc nevěděl, co je parodováno!), je zde naplňována v pozoruhodně stylizované naivitě, upřímnosti a poctivě hraní typů, ať už kladných, či záporných. Náhled a odstup od typu (nikoli charakteru!) postavy umožňuje odlehčené herectví se smyslem pro sebeironii. Představení, střídající krátké činoherní sekvence s komparzovými scénami, hudbou, zpěvem a tancem, plyne v příjemném rytmu. Jenže i textová předloha má svůj problém, když musí dospět k závěru a jistým způsobem uzavřít zápletku. Závěrečná čtvrtina inscenace mění rytmus, stává se pozvolnou a vše zůstává jen na delších ryze

činoherních sekvencích. Hudba umlkne, sbor se vytratí, projekce je ilustrativní kulisou a s tím vším ztěžkne i onen lehký opar okouzlení. Až šťastný konec vše napraví a umožní divákům nadšený potlesk. U takto celkově výborně vymyšlené režijní koncepce bychom předpokládali nový a nečekaný nápad pro rozmotání nesmyslného příběhu lásky, sourozenectví, peněz i hospodářského rozkvětu. Jsme přesvědčení, že k tomu stačí málo a inscenátoři určitě ještě najdou nápad pro celkové dotvoření. Vysokým patří poděkování za čerstvý doušek amatérského kumštu a dobré nálady, vytvořené jednoduše i působivě v uvolněné bezprostřednosti.

Za porotu R. Felzmann

Za podpory Ministerstva kultury ČR, Obce Josefův Důl, KÚ Libereckého kraje a manželů Verhoefových.

Redakce Kukátka: Hanička Dohnalová, Radim Podrazký, Karel Stuchlík, Roman Šťastný <http://www.divadlojosefuvdul.cz> 2